

ਸਿਲਵਾਸਾ (ਦਾਦਰਾ ਅਤੇ ਨਗਰ ਹਵੇਲੀ) ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਭਾਸ਼ਣ

Posted On: 17 APR 2017 3:13PM by PIB Chandigarh

PM's address at the inauguration of several government projects at Silvassa (Dadra and Nagar Haveli)

ਸਿਲਵਾਸਾ (ਦਾਦਰਾ ਅਤੇ ਨਗਰ ਹਵੇਲੀ) ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਭਾਸ਼ਣ

ਮੰਚ 'ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਦਮਨ ਦੀਵ ਅਤੇ ਦਾਦਰਾ ਨਗਰ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਭਾਈ ਪਟੇਲ, ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਸੰਸਦ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਨਟੂ ਭਾਈ, ਪੜੋਸ਼ ਦਮਨ ਦੇ ਸਾਂਸਦ ਸ਼੍ਰੀ ਲਾਲੂ ਭਾਈ, ਦਾਦਰਾ ਨਗਰ ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਰਮਨ ਕਰੁਵਾ ਜੀ, ਸਿਲਵਾਸਾ ਨਗਰ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਭਾਈ ਰਾਕੇਸ਼ ਚੌਹਾਨ ਜੀ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਦਾਦਰਾ ਨਗਰ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ ਅਤੇ ਭੈਣੇ,

ਮਰਾਠੀ ਬੋਲਾਛੇ, ਹਿੰਦੀ ਬੋਲਾਛੇ, ਗੁਜਰਾਤੀ ਬੋਲਾਛੇ ਬੋਲਾਚੰਗਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਰੋ, ਆਪਣਾ ਮੋਬਾਈਲ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ ਅਤੇ ਮੋਬਾਈਲ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਗਾ ਕੇ ਅੱਜ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਮਾਗਮ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਸਵਾਗਤ ਕਰੋ, ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਲਾਈਟ ਜਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਦੀ ਲਾਈਟ ਜਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਸਾਰੇ ਕੈਮਰੇ ਵਾਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਹੱਥ ਉਪਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਦਮ ਉਪਰ। ਹੱਥ ਉਪਰ ਕਰਕੇ ਹਿਲਾਓ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਹੱਥ ਉਪਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਆਪਣਾ ਹਿਲਾਓ ਇਕੱਠੇ। ਦੇਖੋ ਜਗਮਗ ਤਾਰੇ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ। ਦੇਖੋ ਦਾਦਰਾ ਨਗਰ ਹਵੇਲੀ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇਖੋ। ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬੋਲੋ ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਕੀ ਜੈ, ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਕੀ ਜੈ, ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਕੀ ਜੈ। ਕਮਾਲ ਕਰ ਦਿਖਾਇਆ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ।

ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਭੂ ਭਾਗ ਦੇ ਲੋਕ ਅਗਰ ਇਹ ਸਮਾਗਮ ਦੇਖਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਿਲਵਾਸਾ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਖੇਤਰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਸੀਟ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜਨ ਸਾਗਰ ਕੋਈ ਦੇਖੇ, ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰੈਲੀ ਵੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੇ ਇਹ Union territory ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚਾਹੇ ਦਾਦਰਾ ਨਗਰ ਹਵੇਲੀ ਹੋਵੇ ਚਾਹੇ ਦੀਵ ਦਮਨ ਹੋਵੇ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਕਿਹੜੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜਿਹੜੇ ਕਲੈਕਟਰ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਭਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਦਰਾ ਨਗਰ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਲਗਣ ਲਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਰਖਵਾਲਾ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੁਣ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦਾਦਰਾ ਨਗਰ ਹਵੇਲੀ ਅਤੇ ਦੀਵ ਦਮਨ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਗਣ ਲਗਿਆ ਹੈ, ਵਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨ ਲਿਆ ਸੀ ਭਈ ਕੀ ਕਰੀਏ, ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਲੀ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ, ਚਲੋ ਜਿਹੜੇ ਜਿਹਾ ਹੈ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ, ਲੇਕਿਨ ਅਸੀਂ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਇਲਾਕਾ ਵੀ ਗਰੀਬ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਨਾਗਰਿਕ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੱਕ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾ ਸੋ ਕਰੋੜ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਹੈ, ਹਰ ਸਵਾ ਸੋ ਕਰੋੜ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ ਦਾ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਉਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਬਦਲਣਾ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਥੇ 1980 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਨੀ 35-40 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਇੱਥੇ ਆਏ ਸਨ, ਜਿਹੜੇ ਅੱਜ 35 ਸਾਲ ਦੇ ਹੋ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਕਰੀਬ 35-40 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਮੋਰਾਰਜੀ ਭਾਈ ਦੇਸਾਈ ਇੱਥੇ ਆਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਉਣਾ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇੱਥੋਂ ਕੋਈ ਪੰਚਾਇਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵਾਂ। ਸਕੂਟਰ 'ਤੇ ਚੌਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਸੈਂਕੜੇ ਪਰਿਵਾਰ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਮੌਜੀ ਜੀ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਸਾਡੇ ਇੱਥੇ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਕਦੇ ਸਾਡੇ ਇੱਥੇ ਚਾਹ ਪੀਂਦੇ ਸਨ, ਲੋਕ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ

ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਘੁੰਮਣ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਖ-ਦੁਖ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਦੀਆਂ ਵਿਕਾਸ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿਲਵਾਸਾ, ਦਮਨ ਇਹ ਲਘੂ ਭਾਰਤ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, Mini India ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕੋਨਾ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਲੋਕ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਾਡੇ ਇਸ ਭੂ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਜਦ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਪਟੇ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦਾ ਕੰਮ ਚਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਜੋ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਉਥੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੀ ਉਥੇ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਨੇਤਾ ਆਏ ਦਿਨ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਝੂਠ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਮੌਦੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਉਹ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪਟੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਦ ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਚਕਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਸਿੱਧੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਟੇ ਦੇ ਹੱਕ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਲੇਕਿਨ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਝੂਠੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਕਹਿਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਦਰਾ ਨਗਰ ਹਵੇਲੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਆਦਿਵਾਸੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪਟਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੋਭਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਭਾਈ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੰਮ ਦਿੱਤਾ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੋਈ, ਨਿਕਾਲੇ। ਪਹਿਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਬਾਬੂ ਯੂਨੀਅਨ ਟੈਰੀਟਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜਾ ਰਜਵਾੜੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਐਮਪੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਤਾਂ ਕੰਮ ਚਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਚਾਈ ਹੈ ਨਾ, ਸਚਾਈ ਹੈ ਨਾ, ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਇਹ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੌਦੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜਨਤਾ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਨਤਾ ਲਈ ਦੌੜਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਨਤਾ ਦੇ ਸੁਖ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਖਪਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇਸੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਇੱਥੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪਟੇ ਅੱਜ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਆਦਿਵਾਸੀ ਪਰਿਵਾਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਨੇਕ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੋਂ ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਉਹ ਵਾਹ ਰਹੇ ਸਨ ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਦਾਦਰਾ ਨਗਰ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਦਿਲ ਤੋਂ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਦਿਵਾਸੀ ਭਰਾਵਾਂ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਇਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਹੱਕ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ, ਅੱਜ ਕਰੀਬ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੱਚੀ ਇੰਨੇ ਜਿਹੇ ਦਾਦਰਾ ਨਗਰ ਹਵੇਲੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੱਚੀ ਆਦਿਵਾਸੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹੱਕ ਮਿਲਣਾ, ਇਹ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿੰਨਾ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਤੇ ਇਹ ਲਾਈਟ ਜਗਾਈ ਸੀ ਨਾ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਆਦਿਵਾਸੀ ਭਰਾਵਾਂ ਲਈ ਜਗਾਈ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਆਦਿਵਾਸੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ।

ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ, ਅੱਜ ਸਾਡਾ ਸਪਨਾ ਹੈ 2022 ਭਾਰਤ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ 75 ਸਾਲ ਹੋਣਗੇ, ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜਾਨ ਦੀ ਬਾਜ਼ੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਹੋ ਕਿਹੋ ਜੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖੇ ਸਨ। ਕਿ 2022 ਹਰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਕੋਈ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ 2022 ਜਦ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ 75 ਸਾਲ ਹੋਣਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਾਂਗਾ। ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਦੋਵੇਂ ਮੁੱਠੀਆਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਰਾਂਗੇ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਾਂਗੇ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਕਰਾਂਗੇ। ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਵੀ ਅਗਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਕਰੋਗੇ। 2022 ਤੱਕ ਮਾਹੌਲ ਬਣ ਜਾਏਗਾ। ਸਵਾ ਸੌ ਕਰੋੜ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਿਕਲ ਪੈਣਗੇ। ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖ ਸਕੇ ਭਾਈ। ਅਸੀਂ ਸੁਪਨਾ ਸੰਜੋਇਆ ਹੈ। 2022 ਜਦ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ 75 ਸਾਲ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਗਰੀਬ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਖੁਦ ਦਾ ਘਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਗਰੀਬ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਘਰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ ਇਸ ਸੰਘ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਦਰਾ ਨਗਰ ਹਵੇਲੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਹੁਣ ਸਰਵੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਛੇ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਚੌਤੀ ਪਰਿਵਾਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਲਵਾਸਾ ਵਰਗੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ 800 ਪਰਿਵਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਆਪਣਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 2022 ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦਾ ਘਰ ਦੇਣ ਦਾ ਕੰਮ ਉਸ ਦੀ ਅੱਜ ਆਰੰਭਤਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਦਿਲੋਂ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਮੋਬਾਈਲ ਤੋਂ ਅੱਜ ਜੋ ਰੋਸ਼ਨੀ ਫੈਲਾਈ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਉਤਸਵ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰ ਵੀ ਸਾਧਾਰਣ ਨਹੀਂ, ਘਰ ਵੀ ਸਾਧਾਰਣ ਨਹੀਂ। ਘਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਖਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਸਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਲਈ ਦਵਾਈ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਜਿਹਾ ਘਰ ਦੇਣ ਦਾ ਸਾਡਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ।

ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ ਅੱਜ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ, ਗੈਸ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਚੁਲ੍ਹਾ ਵੀ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੁੱਕਰ ਵੀ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਚੁਲ੍ਹਾ ਜਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗੈਸ ਦਾ ਲਾਈਟਰ ਵੀ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ ਇਹ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਸਾਡੇ ਇਹ ਨੇਤਾ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਸੀ ਜਰਾ ਸੋਚੋ ਤੁਸੀਂ 2014 ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੀ ਚੋਣ ਚਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਂਗਰਸ ਚੋਣ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਾਅਦੇ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ, ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਦੇ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੱਤਰਕਾਰ ਵਾਰਤਾ ਪ੍ਰੈਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਪ੍ਰੈਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਰਾ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 2014 ਦੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਬਣੇਗੀ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਗੈਸ ਦੇ ਨੌ ਸਿਲੰਡਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ 12 ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਲੜੀ ਗਈ ਸੀ। 9 ਗੈਸ ਦੇ ਸਿਲੰਡਰ ਦੇ 12 ਗੈਸ ਦੇ ਸਿਲੰਡਰ, ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੋਟਾਂ ਮੰਗੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅੱਜ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ 25 ਗੈਸ ਦੇ ਕੂਪਨ ਮਿਲਦੇ ਸਨ ਹਰ ਸਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਾਣ ਪਛਾਣਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਕਰਾਂ ਨੂੰ ਗੈਸ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਕੂਪਨ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ 25, ਅਤੇ ਕੁਝ ਐਮਪੀ, ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਉਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੂਪਨ ਵੀ ਕਾਲਾਬਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਪਣ ਲਗਿਆ ਆਖਰਕਾਰ ਐਮਪੀ ਨੂੰ ਕੂਪਨ ਦੇਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਯਾਨੀਗੈਸ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਘਰ ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਲਾਈਨ ਲਗਾ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿੰਨੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੈਸ ਦਾ ਸਿਲੰਡਰ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀਆ ਗਰੀਬ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੀ ਗੁਨਾਹ ਜਿਹੜੀਆਂ ਲੋਕੜੀ ਦਾ ਚੁਲ੍ਹਾ ਬਾਲ ਕੇ ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੋਗੇ ਜਦ ਇੱਕ ਮਾਂ ਲੋਕੜੀ ਦਾ ਚੁਲ੍ਹਾ ਬਾਲ ਕੇ ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ 400 ਸਿਗਰਟ ਦਾ ਧੂੰਆਂ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸੌ ਸਿਗਰਟ ਦਾ ਧੂੰਆਂ ਲੋਕੜੀ ਦਾ ਚੁਲ੍ਹਾ ਬਾਲਣ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਮਾਂ ਦੀ ਤਬੀਅਤ ਦਾ ਹਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਖੇਡਦੇ ਹਨ। ਮਾਂ ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧੂੰਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ ਇਸ ਪੀੜਾ ਤੋਂ ਦਰਦ ਤੋਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕੜੀ ਦਾ ਚੁਲ੍ਹਾ ਬਾਲਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਘਰ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੀੜਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਦਿਵਾਵਾ ਅਤੇ ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ ਅਸੀਂ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹਰ ਗਰੀਬ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਗੈਸ ਦਾ ਚੁਲ੍ਹਾ ਪਹੁੰਚਾਵਾਂਗੇ, ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦੇਵਾਂਗੇ। 11 ਮਹੀਨੇ ਹੋਏ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੋ ਕਰੋੜ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਪਾਸ ਗੈਸ ਦਾ ਚੁਲ੍ਹਾ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰੀਬ ਅੱਠ ਹਜ਼ਾਰ ਪਰਿਵਾਰ ਇਹ ਦਾਦਰਾ ਨਗਰ ਹਵੇਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਗੈਸ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਕਰ ਵੀ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਲਾਈਟਰ ਵੀ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਅਭਿਆਨ ਲਈ।

ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ ਅੱਜ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਦਿੱਵਿਆਂਗ ਭਰਾਵਾਂ ਭੈਣਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਸਾਧਨ ਦੇਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਵਹੀਕਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਅਜਿਹੇ ਦਿੱਵਿਆਂਗਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਛੜੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਸੈਸਰ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗੇ ਕਿ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਰੀਬ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਕੈਪ ਲੱਗੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੱਖਾਂ ਦਿਵਿਆਂਗਾਂ ਨੂੰ ਮਦਦ ਪਹੁੰਚਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਪੰਜਾਹ ਕੈਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਧਰੇ ਧਰਾਏ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ। ਸਰਕਾਰ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਸਾਡੀ ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ ਜਗ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਦਿਵਿਆਂਗਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਦੀ ਹੈ, ਕੈਪ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਧਨ ਜੁਟਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ। ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ ਅੱਜ ਇੱਥੇ ਜਨ ਔਸ਼ਧੀ ਕੇਂਦਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਲੋਕ ਅਰਪਣ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੀਮਾਰ ਹੋਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮਹਿੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਖੀ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋਵੇ, ਮੱਧ ਵਰਗੀ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋਵੇ, ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਦੋਨੋਂ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹੋਣ। ਲੇਕਿਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰੀ ਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਘਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਆਰਥਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚੋਪਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਟੀ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਵਾਉਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ, ਮਕਾਨ ਖਰੀਦਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ, ਦਵਾਈ ਇੰਨੀ ਮਹਿੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਇੰਨੇ ਮਹਿੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ ਅਸੀਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ 800 ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਬਣਾਈ। ਦਵਾਈਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਇੰਨੇ ਰੁਪਏ ਕਿਉਂ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹੋ ਭਾਈ, ਇੰਨਾ ਮੁਨਾਫਾ ਕਰਕੇ ਕੀ ਕਰੋਗੇ। ਸਾਰੇ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਲਗ ਗਏ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਦਵਾਈ 1200 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵਿਕਦੀ ਸੀ ਉਹ 70-80 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵਿਕਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਭਾਈ। ਜਿਹੜੀ ਦਵਾਈ 300 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵਿਕਦੀ ਸੀ ਉਹ ਸੱਤ ਰੁਪਏ ਦਸ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵਿਕਣ ਲਗ ਗਈ। ਕਿਉਂ, ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਦਵਾਈ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਤਾਂ ਜ਼ਿਊਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਿਆ ਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਈ। ਅਜਿਹੇ ਜਨ ਔਸ਼ਧੀ ਕੇਂਦਰ ਦਾਦਰਾ ਨਗਰ ਹਵੇਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਕੁਝ ਵੀ ਲਿਖ ਕੇ ਦੇ ਦੇਣ। ਤੁਸੀਂ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਜਨ ਔਸ਼ਧੀ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਦਵਾਈ ਲਵੋ। ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਸਤੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਖਰਾਬ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਅਗਰ ਕੋਈ ਭਰਮ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾ ਮੰਨੋ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੱਧ ਵਰਗੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ ਅਨੇਕ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਜਦ ਵਾਈ-ਫਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਆਈ ਸਾਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਉਛਲ ਪਏ। ਜਦੋਂ ਹੀ ਵਾਈ ਫਾਈ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ, ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਆ ਗਈ। ਇਹ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਦਾ ਇਹ ਨਮੂਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੰਮ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਰੋਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਲੇ ਵਿੱਲੇ ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ। ਕਰੋਗੇ। ਇੱਧਰ ਤੋਂ ਅਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ। ਕਰੋਗੇ। ਕਰੋਗੇ। ਆਪਣੇ ਮੋਬਾਈਲ 'ਤੇ ਭੀਮ ਐਪ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕਰੋ। ਅਤੇ ਭੀਮ ਐਪ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕਰੋ ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭੀਮ ਐਪ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕਰਵਾਓ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਗੈਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਨਾ ਦਿਓ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਭੀਮ ਐਪ ਨਾਲ ਮੈਂ ਪੈਸੇ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਭੀਮ ਐਪ ਨਾਲ ਜੋ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਦੇ ਦਿਓ। ਆਦਤ ਪਾਓ ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ। ਇਸ ਵਾਈ ਫਾਈ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਆਨੰਦ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ ਅਗਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੈਂਕ ਬਣਾ ਦਿਓ। ਆਪਣੇ ਹੀ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਟੂਆ ਬਣਾ ਦਿਓ। ਘੱਟ ਕੈਸ਼ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲੇ। ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜੰਗ ਮੈਂ ਛੇੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਈਮਾਨੀ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਰੋਗੇ ਮਦਦ। ਕਰੋਗੇ ਮਦਦ। ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਹੈ ਘੱਟ ਕੈਸ਼, ਤੁਸੀਂ ਭੀਮ ਐਪ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰੋ। ਕਾਲਾਬਜ਼ਾਰੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਰਸਤੇ ਬੰਦ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਈ ਫਾਈ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਅਜੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੈ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕਮਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਹੜੇ ਨੌਜਵਾਨ ਛੁੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਮਾਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਗਰ ਆਪਣੇ ਭੀਮ ਐਪ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਆਰਥਿਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੀਮ ਐਪ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕਰਕੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਖਰੀਦ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿੱਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਅਗਰ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੁਹਾਡੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਵਿੱਚ ਦਸ ਰੁਪਏ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਅਗਰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵੀਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਰਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਵਿੱਚ 200 ਰੁਪਏ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਗਰ ਇਸ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ 18 ਤੋਂ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਕਮਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਹਰ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਕਮਾਉਣਾ ਹੈ। ਭੀਮ ਐਪ ਤੋਂ ਕਮਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਖਰਚ ਦੇ ਲਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਣਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਵਾਂਗਾ। ਭੀਮ ਐਪ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਹਰ ਦਿਨ ਵੀਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਕੇ 200 ਰੁਪਏ ਕਮਾਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਕੰਮ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਭਰਾਵੇ। ਕਰੋਗੇ। ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਠੇਲੀ ਵਾਲਾ ਹੀ ਕਰੇਗੇ। ਹਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਭਰਾਵੇ ਭੈਣੋਂ, ਅਨੇਕ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਅੱਜ ਇੱਥੇ ਅਰੰਭ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਲੋਕ ਅਰਪਣ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਇੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਆਵਾਸ ਆਦਿਵਾਸੀ ਨੂੰ ਘਰ। ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਈ ਫਾਈ, ਯੁਵਕਾਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਗਾਰ, ਮਾਤਾਵਾਂ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਗੈਸ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ, ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਵੇ। ਸ਼ਾਇਦ ਦਾਦਰਾ ਨਗਰ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸਮਾਗਮ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੰਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਆਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਫਾਇਦਾ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੋਵੇਂ ਮੁਠੀਆਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬੋਲੋ। ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਕੀ ਜੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ। ਦਮਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕੰਮ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਜੈਕਾਰਾ ਬੋਲੋ ਜਰਾ। ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਕੀ ਜੈ, ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਕੀ ਜੈ, ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਕੀ ਜੈ। ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ।

